

Sygn. akt I CSK 2412/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z wniosku J. B.
z udziałem A.C. i Gminy [...]
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 8 marca 2021 r., sygn. akt II Ca 744/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. orzeka, że każda ze stron ponosi koszty swojego udziału w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. przyznaje i poleca wypłacić przez Skarb Państwa - Sąd Okręgowy we Wrocławiu na rzecz adw. K. P. kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej uczestniczce A. C. z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. B. wywiódł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 8 marca 2021 r., zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z 6 listopada 2019 r., którym ustalono skład

majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania A. C. oraz dokonano jego podziału.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu nieprocesowym w sprawach o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna może być wniesiona jedynie, jeśli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150 000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). W niniejszej sprawie zaś skarżący wskazał wartość 217 423 zł, która odpowiada wartości głównego składnika majątku wspólnego, czyli spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Tymczasem wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawach o podział majątku wspólnego nie odpowiada wartości całego dzielonego majątku, lecz wartości konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy środek zaskarżenia (zob. np. postanowienie SN z 27 lipca 2021 r., I CSKP 75/21). Z reguły wartość ta nie może przekraczać wartości udziału przysługującego osobie wnoszącej skargę (zob. np. postanowienie SN z 20 lipca 2021 r., V CSK 310/20).

Z zarzutów skargi kasacyjnej wynika, że wnioskodawca kwestionuje fakt przysądzenia prawa do lokalu uczestniczce postępowania za spłatą wnioskodawcy oraz sposób rozłożenia tej spłaty na raty. Nie czyni przy tym zarzutów co do równej wysokości udziałów w majątku wspólnym, w tym w szczególności nie przedstawia roszczenia do tak znacznego udziału w majątku, który przewyższałby łącznie 150 000 zł. Wziąwszy pod uwagę, że całkowita wartość majątku wspólnego ustalonego w sprawie odpowiada ok. 250 000 zł, nie ulega wątpliwości, że część przypadająca na skarżącego mogłaby osiągnąć co najwyżej wartość ok. 120 000 - 130 000 zł i na pewno nie osiąga wartości przewidzianej w art. 519¹ § 2 k.p.c., a zatem wartość interesu, którego ochrony wnioskodawca dochodzi skargą kasacyjną mogłaby co najwyżej odpowiadać tej kwocie. Gdyby bowiem uczyniono zadość roszczeniom skarżącego i zasądzono sporne prawo do lokalu na jego rzecz, musiałby on również liczyć się z koniecznością dokonania spłaty na rzecz uczestniczki postępowania.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, orzekając jednocześnie, na zasadzie art.

520 § 1 k.p.c, że każda ze stron ponosi koszty swojego udziału w sprawie. Na podstawie § 8 pkt 6 w zw. z § 16 pkt 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznał zaś koszty takiej pomocy udzielonej uczestnicze.

[as]